

КОЕ НИ ПРАВИ РАЗЛИЧНИ

Статията от корицата на сп. *Тайм* от 9 октомври миналата година сравнява шимпанзе с едно бебе. Както знаем, сред учените съществуват две теории за произхода на живота - еволюционната и тази за сътворението. Статията в сп. *Тайм* признава откровено, че макар различията в ДНК-то на човека и маймуните да не са големи, съществуват „сребни“ и „незначителни“ различия, които показват, че от маймуните ни различава цял един свят.

Еволюцията, както казва статията, „представява случаен процес, при който произволни генетически промени, повлиянието на случайни условия на околната среда, произвеждат организми, които е по-приспособен от неговите подобни“. Кое то означава, че животът е безсмислено събитие. От другата страна стои вярата, че Бог е направил всичко и следователно животът има цел. Но нека да видим какво казва статията.

„Не е нужно да си биолог или антрополог,

за да видиш колко много големите видове маймуни - горила, шимпанзе, бонобо и орангутан - приличат на нас, хората. Даже и дете може да забележи, че телата им приличат на нашите, макар и в по-други пропорции. Не е ли чудесно, като видиш някое шимпанзе да носи рокличка или друго облекло, да бие барабан, да кара колело? Или ако си в зоопарка и видиш как някоя горила се почесва, това не ти ли напомня веднага за чичо Ралф или братовчедката Вини?

Тази прилика не е повърхностна. Нецо повече, грубо шимпанзетата са между 98 и 99% идентични с хората на генетично равнище. Когато се касае за ДНК, хората са по-близки до шимпанзетата, отколкото до мишките или плховете. Но въпреки това има сребни, тънки различия, пръснати из целия геном, които пораждат цялата разлика. Обработване на земя, говор, изкуство, музика, технология и философия

- всички тези постижения са онова, което е свързано с дълбоката и непреодолима разлика с шимпанзетата и прави така, че шимпанзе в бизнес костюм да из-

Генетичната информация, носена от организма - неговият геном - е записана в една или няколко ДНК молекули. Всяка функционална част на ДНК молекулата се обозначава като ген. Всеки ген се транскрибира (преписва) върху кратък шаблон на подобната му полимерна молекула РНК, който е по-добре пригоден за синтеза на белтъци. Той от своя страна се превежда с помощта на механизъм, състоящ се от рибозоми и множество транспортни РНК и свързаните с тях ензими до верига от аминокиселини (полипептид), която впоследствие се нагъва до белтък.

глежда толкова смешно. Тези разлики са кодирани в малки частички на нашия генетичен код. Никой не знае къде точно се намират и как действат, но някак си в ядрото на клетките ни има „шепа“ аминокиселини, наредени в специален ред, даряващи ни със сила на мозъка, която ни дава възможност да превъзнаваме неимоверно по отношение на мисленето и действията си своите роднини от гървото на живота. Те ни дават

Не е много това, което ни различава, ако погледнем само своето ДНК. Но малката „шепа“ аминокиселини поражда цялата непреодолима разлика.

възможност да говорим, да пишем, да четем, да композираме симфонии, да рисуваме шедеври и да размишляваме върху молекулярната биология - което ни прави това, което сме, и ни отличава безкрайно от маймуните.

До неотдавна нямаше начин да разберем тези разлики и по-точно кое ни дава предимства, като например сложният ни мозък и способността да ходим изправени. Но това бързо се променя. Точно преди година генетиците обявиха, че са описали грубо генома на шимпанзето, позволявайки да се сравни човешкият геном с този на шимпанзето.

Пресметнато е, че човекът притежава 100 хиляди гени. Когато се стигне обаче до генома, числото пада на 25 хиляди. Това шокиращо малко число ясно показва на учените, че не гените са единствено тези, които диктуват разликата между видовете: сега те знаят, че промените зависят и от молекулярни команди, които казват на гените кога да включат и кога да изключат. Вземете гените, включени в сътворяването на

ръката, пениса и гръбначния стълб. Те споделят същите структурни гени. Бъбречното легенче е друг такъв пример. Човешките същества имат радикално различни бъбречни легенчета от тези на маймуните. Подобно е на например картини на две различни тухлени къщи. Тухлите са същите, но резултатите са абсолютно различни.“

Нека се върнем към въпроса - сътворение или еволюция? С оглед на него, кой е най-важният стих в Библията? „В началото Бог създаде небето и земята.“ (Бытие 1:1) Случайност или целенасочен дизайн? Библията казва, че сме сътворени от един любящ Бог, за да бъдем приятели с Него и един с друг. Той или е нашата най-голяма любов на живота ни, или не е. Изборът е наш.

Всяко трето дете с нервно-психично разстройство

При започването на задължителното предучилищно обучение 30,7% от децата имат нервно-психични разстройства. Те често са причина за отслабване на техните съпротивителни възможности, възпрепятстват правилното обучение и формиране на детската личност, нерядко са причина и за детските неврози.

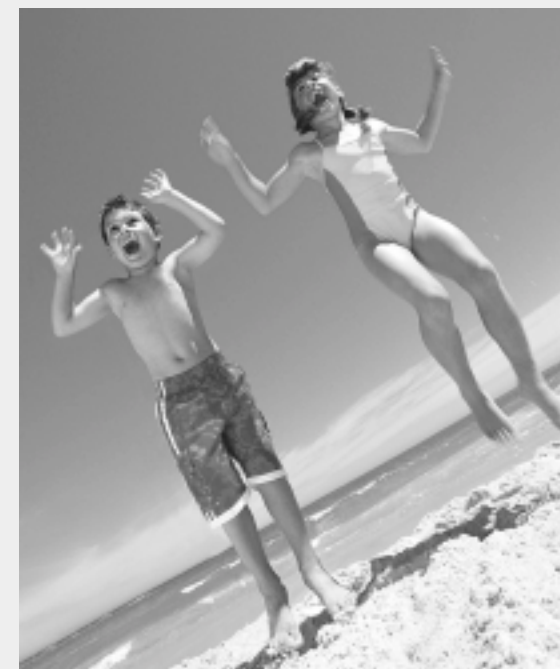
Това сочи анкетно проучване на РИОКОЗ - Варна, проведено сред родителите на 166 деца от шест детски градини и подготвителни класа в началото и в края на учебната година.

Разпределението на невротичните разстройства по пол отчита несъществени различия от 26,3% за момчетата и 35,1% за момичетата. Данните показват, че в края на учебната година обаче процентът на установените функционални отклонения намалява до 23,6% и за двата пола.

С по-голяма честота невротичните отклонения се срещат при децата от подготвителните класове - 37,5%, но те значително намаляват в края на проучването. Първо място в структурата на нервно-емоционалните разстройства заемат страхова тревожност от тъмнината и фобии.

Следват проявите на невротичното безапетитие - 35,1% за момчетата и 26,3% за момичетата. То често настъпва като протестна реакция на детето при неправилен подход на родителите, възпитателите и учителите към него и обикновено има преходен характер, обобщават специалистите.

Страховата тревожност е сравнително честа в детската възраст. В проучването също се установява, че повече от половината деца (52,6% от момчетата и 58,1% от момичетата) изживяват страх от тъмнината.

Натрапливи фобии към животните отбелязват 43,2% от момчетата и 32,9% от момичетата.

Страхова нагласа към училището имат 13,1% от децата, посещаващи подготвителните класове, и почти два пъти по-малко (7,3%) от децата, които ходят на детска градина.

Острите страхови преживявания и фобии често се съпровождат с функционални разстройства на речта - заеквания, неврогенен задух, тикове, неспокоен сън, усамотяване, разсеяност, раздразнителност, протестни реакции и др.

Всичко това говори красноречиво за необходимостта от предпазване на крехката, неукрепнала и подчертано ранима детска психика от страхове и опасения, както и за голямата предпазна стойност на правилното възпитание на децата в дух на самостоятелност, самоинициативност, решителност и разумна смелост, обобщават специалистите.

Проблемът обаче според нас е, че същината на обществото ни е изтъкана от страхове и опасения. Духът „бори се или загуби всичко“ напълно е обладан света на възрастните. Единствените моменти на относително спокойствие се предлагат само когато се консумира някакъв вид забавление, а дори и то често носи елементите на тревожност и състетелност. „Мирен живот“ е почти нечисто словосъчетание за днешния човек. Нищо чудно, че детската психика се пречупва от товара на обществото, създадено от възрастните. ХМ

Депресията е поразила една четвърт от италианците, съобщава вестник „Кориере дела sera“

Вестникът се позовава на изследвания на различни здравни организации. За да помогнат на семействата, които се чувстват нещастни, домашните лекари ще предоставят на всичките си пациенти тестове за депресия, за да се опитат да измерят нивото ѝ.

След това ще бъде изработена диагноза на всеки италианец, въз основа на която той ще бъде лекуван.

В момента шест милиона италианци са под терапия, а други девет милиона са болни от депресия, без да се лекуват. Лекарите на Апенините говорят за истинска епидемия, която струва на италианското общество 11 милиарда евро.

Съпругите, майките и работещите жени са най-поразени от депресията и от внезапните смени в настроенията, твърди Мариано Баси, директор на Италианското психиатрично дружество.

Нещастният брак увеличава четири пъти риска от депресия, допълва още Баси.

В едно обаче можем да бъдем сигурни - положението в останалия западен свят по всяка вероятност е подобно. Социологическите резултати просто ще имат съвсем леки козметични разлики. ХМ

„Без изход“

Продължава от стр.1

Но Исус не остава мъртъв. В онази велика утрин апостолът чува от жените за празния гроб и за думите на ангела. Той изтичва до гроба и така сам се уверява. Тръгва си смаян, но Исус си спомня за него и му

се явява още преди той да се върне при другите ученици в горната стая. Надеждата се възражда в сърцето му при вида на живия Господ. Апостолът пише, за да възхвалява Бога за тази жива надежда. Възкресението не просто му връща неговия Учител.

То увенчава победата на Христос, Неговата победа в името на Петър и на онези, до които сега той пише. Възкресението показва, че Бог е превърнал Разпнатия в Господ и Помазаник (Деян. 2:36). Исус ще управлява отгясно на Своя Отец до деня, когато ще се върне, за

да възстанови и възроди всички неща (Деян. 2:33-35; 3:21). С възкресението на Исус и въздигането Му в слава започва нова ера. Сега Петър очаква деня, когато Исус ще се яви от небето (1:7, 13), неговата жива надежда е Исус.

„Благословен да бъде Бог и Отец на нашия Господ Исус Христос!“

Из „Първо послание на апостол Петър“, Едмънд Клауни